

Brüssel, 5.6.2019
COM(2019) 524 final

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS,

**milles käsitletakse Sloveenia 2019. aasta riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu
arvamus Sloveenia 2019. aasta stabiilsusprogrammi kohta**

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS,

milles käsitletakse Sloveenia 2019. aasta riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu arvamus Sloveenia 2019. aasta stabiilsusprogrammi kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 2 ja artikli 148 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta,¹ eriti selle artikli 5 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitusi,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi,

võttes arvesse tööhõivekomitee arvamust,

võttes arvesse majandus- ja rahanduskomitee arvamust,

võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee arvamust,

võttes arvesse majanduspoliitika komitee arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) 21. novembril 2018 võttis komisjon vastu iga-aastase majanduskasvu analüüsi, mis tähistas majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta (2019) algust. Selles võeti nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt 17. novembril 2017 välja kuulutatud Euroopa sotsiaalõiguste sammast. Euroopa Ülemkogu kiitis iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud prioriteedid heaks 21. märtsil 2019. 21. novembril 2018 võttis komisjon määruse (EL) nr 1176/2011 alusel vastu häiremehhanismi aruande, milles ei nimetatud Sloveeniat ühe liikmesriigina, mille olukorda tuleb põhjalikult analüüsida. Samal kuupäeval võttis komisjon vastu ka soovitusel euroala majanduspoliitikat käsitleva nõukogu soovitusel kohta, mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 21. märtsil 2019. Nõukogu võttis soovitusel euroala majanduspoliitika kohta („euroala soovitus“) vastu 9. aprillil 2019.
- (2) Kuna Sloveenia rahaühik on euro ning majandus- ja rahaliidu riikide majandused on üksteisega tihedalt seotud, peaks Sloveenia tagama allpool esitatud soovitudes 1–3 kajastuva euroala soovitusel täieliku ja õigeaegse täitmise. Regulaatiivsete piirangute vähendamine aitab järgida esimest euroala soovitusel, mis käsitleb vastupidavaid toote-

¹ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

ja teenuseturget, ning investeeringutega seotud majanduspoliitikas kindlaksmääratud valdkondadele keskendumine aitab järgida teist euroala soovitusi, mis käsitleb investeeringute toetamist.

- (3) 27. veebruaril 2019 avaldati 2019. aasta aruanne Sloveenia kohta². Selles hinnati Sloveenia edusamme nõukogu poolt 13. juulil 2018 vastu võetud riigipõhiste soovitude täitmisel ja strateegia „Euroopa 2020“ riiklike eesmärkide suunas liikumisel ning varasematel aastatel esitatud soovitude järelmeetmeid.
- (4) 15. aprillil 2019 esitas Sloveenia oma 2019. aasta riikliku reformikava ja 26. aprillil 2019 oma 2019. aasta stabiilsusprogrammi. Selleks et võtta arvesse kõnealuste dokumentide omavahelisi seoseid, hinnati neid ühel ja samal ajal.
- (5) Asjaomaseid riigipõhiseid soovitusi on võetud arvesse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide 2014.–2020. aasta programmide koostamisel. Nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013³ artikliga 23, võib komisjon juhul, kui on vaja toetada asjaomaste nõukogu soovitude rakendamist, nõuda, et liikmesriik vaataks läbi oma partnerluslepingu ja asjaomased programmid ning teeks nende muutmise ettepanekud. Komisjon esitas täiendavad üksikasjad kõnealuse sätte kasutamise kohta suunistes, milles käsitletakse seda, kuidas rakendada meetmeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tõhususe sidumiseks usaldusväärse majandusjuhtimisega⁴.
- (6) Sloveenia suhtes kohaldatakse praegu stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavat osa ja võlareeglit. Valitsus eeldab 2019. aasta stabiilsusprogrammis, et valitsemissektori nominaalne eelarveülejääk suureneb 2019. aastal 0,9 %-ni SKPst ja 2022. aastal 1,2 %-ni SKPst. Ümberarvutatud struktuurset eelarvepositsioonist nähtub, et keskpika perioodi eelarve-eesmärk, milleks on nüüd struktuurne eelarvepuudujääk 0,25 % SKPst alates 2020. aastast (2019. aasta eesmärk oli struktuurne eelarveülejääk 0,25 % SKPst), kavatakse saavutada 2021. aastal⁵. 2019. aasta stabiilsusprogrammi kohaselt peaks valitsemissektori võla suhe SKPsse jätkuvalt vähenema ja olema 2019. aastal 65,4 % ja 2022. aastal 54,7 %. Nende eelarveprognooside aluseks olev makromajanduslik stsenaarium on optimistlik.
- (7) 13. juulil 2018 soovitas nõukogu Sloveenial tagada, et valitsemissektori esmaste netokulude⁶ nominaalne kasvumäär ei ületaks 2019. aastal 3,1 %, mis vastab aastasele struktuursele kohandusele 0,65 % SKPst. Komisjoni 2019. aasta kevadprognoosi kohaselt on oht, et 2019. aastal kaldutakse keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks soovitatud kohandamiskavast oluliselt kõrvale.

² SWD(2019) 1023 final.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).
COM(2014) 494 final.

⁴ Tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon, milles ei ole arvesse võetud ühekordseid ja ajutisi meetmeid ning mille komisjon on ümber arvutanud ühiselt kokku lepitud metoodika kohaselt.

⁶ Valitsemissektori esmased netokulud saadakse, kui valitsemissektori kogukuludest arvatakse maha intressikulud, liidu programmidele tehtavad kulutused, mis kaetakse täielikult liidu fondide tuludest, ja kaalutusõigusevälised muudatused töötuskindlustushüvitise kuludes. Valitsemissektori rahastatud kapitali kogumahutused põhivarasse on jaotatud 4 aasta peale. Kaalutusõigusel põhinevad tulumeetmed või õigusaktidekohane tulude suurendamine arvatakse sisse. Ühekordsed tulu- ja kulumeetmed arvatakse välja.

- (8) Sloveenia peaks 2020. aastal oma keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutama. Komisjoni 2019. aasta kevadprognoosi kohaselt on see kooskõlas valitsemissektori esmaste netokulude maksimaalse nominaalse kasvumääraga 4,0 %, mis vastab struktuursele kohandusele 0,5 % SKPst. Komisjoni 2019. aasta kevadprognoosi kohaselt ja eeldusel, et poliitikat ei muudeta, peaks Sloveenia olema 2020. aastal oma keskpika perioodi eelarve-eesmärgi lähedal. Seega osutab praegune hinnang sellele, et 2020. aastal on mõningase kõrvalekaldumise oht. Prognoositud valitsemissektori esmaste netokulude nominaalne kasvumäär osutab ohule, et 2020. aastal kaldutakse nõudest mõnevõrra ning 2019. ja 2020. aasta kokkuvõttes märkimisväärselt kõrvale. Kui struktuurne eelarvepositsioon ei ole prognooside kohaselt enam keskpika perioodi eelarve-eesmärgi lähedal, tuleks edaspidiste hindamiste käigus võtta üldhinnangus arvesse võimalikku nõudest kõrvalekaldumist. Prognoositakse, et Sloveenia järgib 2019. ja 2020. aastal võlareeglit. Üldiselt on nõukogu seisukohal, et 2019. aastal tuleks võtta vajalikke meetmeid ja et alates 2020. aastast peab Sloveenia olema valmis võtma lisameetmeid, et täita stabiilsuse ja kasvu pakti nõuded.
- (9) Rahvastiku vananemine hakkab Sloveenia tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse süsteemi üha enam kurnama. Tervishoiusüsteemi rahastamise kord ei võimalda tulla toime kulude eeldatava kasvuga, mis kaasneb rahvastiku vananemisega. Sloveenia ei ole pakkunud seni välja ühtki ulatuslikku meetet, et tagada riigis tervishoiu kvaliteet, kättesaadavus ja eelarve pikaajaline jätkusuutlikkus. Sloveenia aktiivsena vananemise strateegia raames koostatakse pikaajalise hoolduse seaduse eelnõu. Siiski ei ole veel selge, kuidas kavandatud meetmed parandavad hoolduse kulutõhusust, kättesaadavust ja kvaliteeti, kuid tervishoiusektori riigihanked peaks parema koordineerimise tulemusel kulutõhusamaks muutuma. Investeeringud tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse struktuuridesse ja vahenditesse võivad aidata leevendada tulevikus hooldussüsteemidele avalduvat survet.
- (10) Pensionisüsteemi pikaajalise jätkusuutlikkuse ja piisavusega seotud probleemid muutuvad üha kiireloomulisemaks, sest Sloveenia rahvastik vananeb kiiremini kui enamiku teiste liikmesriikide oma. Dokumendis „Sloveenia Vabariigi pensioni- ja invaliidsuskindlustussüsteemi ajakohastamise lähtepunktid“, mille majandus- ja sotsiaalnõukogu võttis vastu 2017. aastal, nägid sotsiaalpartnerid ja eelmine valitsus ette, et reform võetakse vastu aastaks 2020, ning 2019.–2020. aasta riiklikus reformikavas mainitakse pensionisüsteemi põhjaliku reformimise võimalust, et toetada süsteemi jätkusuutlikkust keskpikas kuni pikas perspektiivis ja tagada sobival tasemel pensionid. Lisaks on selles seatud eesmärgiks pikendada tööelu ja luua paremad võimalused vanemaealiste töötajate kasutamiseks, kuid selles ei ole täpsustatud, kuidas ja millal tuleks see eesmärk saavutada. Seadusjärgse pensioniea kohandamine, nii et see kajastaks pikemat eeldatavat eluiga, ja hilisema pensionile jäämise edendamine muudaksid süsteemi jätkusuutlikumaks. Piisavate pensionide tagamine on jätkuvalt keeruline ning mõned pensionisaajad on ikka vaesuspiiril või sellest allpool. Peaaegu 70 % kõigist Sloveenia füüsilisest isikust ettevõtjatest otsustavad sotsiaalmaksete madalaima määra kasuks, mis annab neile õiguse üksnes minimaalsele vanaduspensionile. Pensionide piisavust saaks veelgi parandada, suurendades täiendavate pensioniskeemide hõlmavust, käsitledes muutuvaid karjäärivõimalusi asjakohaselt ja vähendades eakate vaesuse riski.
- (11) Tööhõive suurenes veelgi ja töötus vähenes. Pikaajaline töötus on aga endiselt kriisieelsest tasemest kõrgemal ja moodustab peaaegu poole kogu töötusest. Probleemid püsivad eelkõige madala kvalifikatsiooniga ja vanemaealiste töötajate puhul, kelle aktiivsuse ja tööhõive määr on ELi madalaimate hulgas. Nende osalemine

täiskasvanuhariduses on väga väike. Selliste poliitikameetmete hindamine, mis julgustavad inimesi asuma tööle või minema koolitusele, näitab, et enamik olemasolevatest programmidest toimib hästi. Selle valdkonna kulutused ja programmides osalevate madala kvalifikatsiooniga ja vanemaealiste töötute arv on siiski endiselt väike. Seepärast on eriti olulised investeeringud tõhusatesse meetmetesse, millega suurendada madala kvalifikatsiooniga ja vanemaealiste töötajate tööalast konkurentsivõimet, sealhulgas ka digioskust. Vanemaealiste töötajate tööhõive määra tõstmine aitab leevendada ka pensionisüsteemile avalduvat survet. Ehkki 2013. aasta tööturureform aitas selgelt teatavatel haavatavatel rühmadel tööturule tulla, on jätkuvalt probleemiks ajutine töö. Vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste osakaal vähenes, kuid püsib vanemaealiste puhul siiski ELi keskmisest suurem.

- (12) Üha rohkemates majandussektorites on näha tööjõupuuduse märke. Tööjõupuudust näib suurendavat asjaolu, et noorte poolt õpingute käigus omandatavad oskused ja tööandjate vajatavad oskused ei ole vastavuses. Koos innovatsiooni ökosüsteemide puuduliku toimimisega pärsib tööjõupuudus tööstuse ümberkujundamist aruka spetsialiseerumise strateegia prioriteetsetes valdkondades, mis on kindlaks määratud sidusrühmadega konsulteerides. Tulevase tööjõu digioskuste arendamine on majanduse vajaduste rahuldamiseks äärmiselt oluline.
- (13) On võetud või võetakse mõningaid meetmeid Sloveenias ettevõtete rahastamisvõimaluste parandamiseks ja neile pangalaenude alternatiivide pakkumiseks. Siiski sõltuvad Sloveenia ettevõtted oma rahastamisvajaduste katmisel tugevalt pangalaenudest ja rahavoost. Juurdepääs erakapitalile on jätkuvalt kehv. Riskikapitali pakkumine on suurenemas, ent kasv toimub väga madalalt tasemelt. Ljubljana börsi turukapitalisatsioon on väike ja jätkab kahanemist. Piiratud ja vähe arenenud kapitaliturg koos ebasoodsate raamtingimustega, sealhulgas väiksemate ettevõtete kehv finantskirjaoskus, pärsivad aktsiakapitali ja riskikapitali sissevoolu riiki. Keeruline juurdepääs kapitalile kujutab endast kasvu takistavat tegurit innovatiivsete ettevõtete jaoks, aga ka juba toimivate ettevõtete jaoks, kes võiksid saada kasu rahastamise muutumisest.
- (14) Sloveenia ettevõtete tegevust häirib endiselt suur regulatiivne ja halduskoormus. Seda koormust peetakse üheks peamiseks probleemiks Sloveenias ettevõtlusega tegelemisel. See on seotud selliste probleemidega nagu load, aruandlusnõuded, maksumenetlused ja sageli pikad kohtumenetlused kaubandusasjades. Ettevõtluskeskkonda mõjutab ka majandus- ja finantskuritegude eest vastutusele võtmise keerukus. Sloveenia on loonud vahendid halduskoormuse vähendamiseks, sealhulgas portaali SPOT (*Slovenska poslovna točka*) ja nn üheainsa dokumendi süsteemi, mille abil käsitletakse mitut kindlaks tehtut koormust. Paljud koormuse vähendamise meetmed on aga alles menetlemisel ja mõne rakendatud meetme mõju on olnud oodatust väiksem. Sloveenia on viinud ellu ka mõned reformid piiravate kutsenõuete liberaliseerimiseks. Komisjoni 2017. aasta riigipõhiste soovitude mõnda osa, eelkõige advokaatide ja kinnisvaraagentidega seotud aspekte, ei ole aga endiselt käsitletud.
- (15) Sloveenias on riigihangete valdkonnas probleeme konkurentsi ja läbipaistvuse osas, mida näitab peamiselt läbirääkimistega hankemenetluse teel (ilma pakkumismenetluseta) sõlmitud lepingute suur määr. Kaitsemeetmed pakkujate korruptsiooni ja kokkumängu vastu, eelkõige kohalike omavalitsuste ja riigi omanduses olevate ettevõtete korraldatavates hangetes, on endiselt nõrgad. Riigihangete sõltumatus järelevalves ei ole piisavaid juriidilisi kaitsemeetmeid välise surve või sekkumise vastu, eeskätt distsiplinaarmenetluste ja riikliku

revisjonikomisjoni liikmete ametissenimetamise ettepaneku puhul. Kehtestatud on tegevuskava hangetesse kaasatute professionaalsuse suurendamiseks, kuid riigihankevaldkonda on veel vähe kutseliseks muudetud. Mõne korruptsioonivastase reformi vastuvõtmine veel pooleli, kuigi ametiasutuste hinnangul põhjustasid majanduskuriteod ja korruptsioon varasematel aastatel märkimisväärt kahju.

- (16) Kuigi Sloveenia suurima panga – Nova Ljubljanska Banka – aktsiatest on osaliselt erastatud 65 %, on riigi osalemine majanduses, sealhulgas finantssektoris jätkuvalt suur. Varem avaldatud erastamiskavade rakendamine on kulgenud aeglaselt. Erastamise jätkamine suurendaks pikas perspektiivis ettevõtete elujõulisust ning vähendaks riigi rahandust ohustavaid riske ning konkurentsi ja vahendite jaotamise moonutamise riski. Lisaks aitaks börsiettevõtete aktsiate edasine müümine arendada Sloveenia kapitaliturgu.
- (17) Teadus- ja arendustegevuse ja innovatsiooni ökosüsteemi on vaja täiustada, et muuta see täielikult toimivaks; peale selle ei ole toetusmeetmed sageli sidusad. Ettevõtlusalase koolituse ja tehnosiirde vähenemine toetamine ning üldisemas plaanis teadusasutuste ja ettevõtete nõrk koostöö pärssivad innovatiivsete ettevõtete loomist ja kasvu. Sloveenias on enamiku väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate innovatsioonisuutlikkus väike ning innovatiivsete ettevõtete osatähtsus on hoopis vähenemas ja ELi keskmisest väiksem. Riigi aeglane digitaliseerimine piirab tootlikkuse kasvu. Sloveenia ida- ja läänepiirkonna innovatsioonitulemused on erinevad, mis takistab koostööd ja võrgustike loomist. Edu, mille Sloveenia on saavutanud teadus- ja arendustegevusse tehtavate kulutuste 2020. aasta eesmärgi saavutamisel, on kadumas, kuigi suuremad investeeringud teadus- ja arendustegevusse ning innovatsiooni parandaksid riigi kasvupotentsiaali. Rahvusvaheliste üliõpilaste osakaal on Sloveenias väike kõigil keskharidusjärgse hariduse tasemetel, eelkõige doktoriõppes, samuti on endiselt piiratud teadlaste rahvusvaheline liikuvus ning liikumine teadusasutuste ja ettevõtete vahel.
- (18) Sloveenia on seadnud riikliku energia- ja kliimakava projektis ajavahemikuks aastani 2030 eesmärgid, mis puudutavad energiataristut, energiatõhusust ja taastuvaid energiaallikaid ning mis kõik eeldavad piisavaid investeeringuid. Sloveenia majanduse CO₂-mahukus on ELi keskmisest suurem ja taastuvate energiaallikate osatähtsus energia tootmises tervikuna püsib muutumatuna. Kui jätta kõrvale puit ja hüdroenergia, siis muud taastuvad energiaallikad arenevad eriti aeglaselt. Lõppenergia kogutarbimine on Sloveenias tööstuses ning teenuste- ja eluasemesektoris ELi keskmisest suurem. Peale selle on olemasolevad energia salvestamise võimalused vähe arenenud, mistõttu ei rahulda need vajadusi, mis tulenevad integreerimata kohalikust taastuvenergia tootmisest.
- (19) Transpordist on saanud suurim CO₂-heite allikas: selle osatähtsus koguheites on ELi keskmisest transpordisektori näitajast suurem. Asjaoluga, et Sloveenia sõltub tugevalt maanteetranspordist, kaasnevad suur energia- ja CO₂-mahukus, õhusaaste ja liiklusõnnetused. Raudteetaristu, vähese CO₂-heitega energia ja säästva transpordi valdkonnas üldisemalt on parandusteks veel palju ruumi ning need aitaks kõnealust negatiivset mõju vähendada. Loodusvarade puhul on jätkuvalt olulisi investeerimislüki, mis takistavad kestlikuma arengu mudelini jõudmist. Sloveenia majandus sõltub looduskeskkonnast, mis aga halveneb. Suur sõltuvus imporditud toorainest koos madalate ringlussevõtu määradega pärssib üleminekut ringmajandusele. Asulareovee sektori süsteemi olukord, sealhulgas reovee kogumise ja puhastamise taristu, ei vasta täielikult ELi nõuetele. Olulised osad Sloveenia majandusest on loodusõnnetuste, eelkõige üleujutuste suhtes haavatavad.

- (20) ELi vahendite kavandamine ajavahemikuks 2021–2027 võib aidata kõrvaldada mõningad soovitusel nimetatud puudused, eelkõige riigiaruande⁷ D lisas käsitletud valdkondades. See võimaldaks Sloveenial kõnealuseid vahendeid asjaomaste sektorite puhul võimalikult hästi kasutada, võttes arvesse piirkondlikke erinevusi. Selle investeeringu edu tagamiseks on oluline suurendada riigi haldussuutlikkust kõnealuste vahendite haldamisel.
- (21) Komisjon on Euroopa poolaasta (2019) raames Sloveenia majanduspoliitikat põhjalikult analüüsinud ja avaldanud selle tulemused 2019. aasta riigiaruandes. Ta on hinnanud ka 2019. aasta stabiilsusprogrammi ja 2019. aasta riikliku reformikava ning varasematel aastatel Sloveeniale esitatud soovitude järelmeetmeid. Lisaks nende asjakohasusele Sloveenia eelarve- ja sotsiaalmajanduspoliitika jätkusuutlikkuse seisukohast võttis ta arvesse ka nende vastavust liidu õigusnormidele ja suunistele. See kajastab vajadust tugevdada liidu üldist majandusjuhtimist riigi tulevastes otsustesse liidu tasandi panuse andmise kaudu.
- (22) Võttes arvesse kõnealust hindamist, on nõukogu 2019. aasta stabiilsusprogrammi läbi vaadanud ja tema arvamus⁸ kajastub eelkõige allpool esitatud soovitusel 1,

SOOVITAB Sloveenial võtta 2019. ja 2020. aastal järgmisi meetmeid:

1. Saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk 2020. aastal. Võtta vastu ja viia ellu tervishoiu- ja pikaajalise hoolduse reformid, mis tagavad kvaliteedi, kättesaadavuse ja eelarve pikaajalise jätkusuutlikkuse. Tagada pensionisüsteemi pikaajaline jätkusuutlikkus ja piisavus, muu hulgas kohandades seadusjärgset pensioniiga ja piirates ennetähtaegselt pensionile jäämist. Suurendada madala kvalifikatsiooniga ja vanemaaliste töötajate tööalast konkurentsivõimet, viies haridus- ja koolitussüsteemi tööturu vajadustega rohkem vastavusse ning parandades elukestvat õpet ja aktiveerimismeetmeid, muu hulgas suurema digikirjaoskuse kaudu.
2. Toetada aktsiaturgude arengut. Parandada ettevõtluskeskkonda regulatiivsete piirangute ja halduskoormuse vähendamise kaudu. Suurendada konkurentsi, kutseliseks muutmist ja sõltumatut järelevalvet riigihangete valdkonnas. Viia erastamine olemasolevate kavadega kooskõlas lõpule.
3. Keskenduda investeeringutega seotud majanduspoliitikas teadusuuringutele ja innovatsioonile, üleminekule vähese CO₂-heitega majandusele ja energiasüsteemi ümberkujundamisele, säästvale transpordile, eelkõige raudteetranspordile, ja keskkonnataristule, võttes arvesse piirkondlikke erinevusi.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

⁷ SWD(2019) 1023 final.

⁸ Vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 5 lõikele 2.